Vörös István

A kettészelt könyv

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 18. szám, 2022. május 6.

Hú, az már nagyon mély lelkű. Baromira utálom az ilyesmit. Azért olvasok. És amit ilyennek találok, nem adom el, be se fejezem az olvasását, rögtön elégetem. Milyennek nem szabad egy könyvnek lennie? Mélylelkűsködőnek, hamisnak, álbölcsnek, álokosnak, álizgalmasnak, álemberinek, álregénynek! Le az álemberekkel, akik le akarnak szoktatni az igazi olvasásról, csak azért, hogy az ő álságos álszövegeiket, fészbukposztajaikat, fészbukverseiket olvassuk. A fészbukszövegek papíron is ismerősek, keserűfűfüzetek és kocsmafilozófiák, sportolók mondásai, és politikusok beszédei összegyűjtve, amiket pedig nem is ők írtak. A színes életrajzok érdektelen áléletekről. Már radikálisabb lépésekre is gondolok. Én leszek az olvasóterem és az íróasztal lovagja.